

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน จำนวน 201 โรงเรียน เป็นแบบสอบถามจำนวน 201 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาอย่างสมบูรณ์ จำนวน 179 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.05 นำมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์โดยจำแนกเป็น 4 ตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

ตอนที่ 2 การตรวจสอบลักษณะของข้อมูลตามข้อกำหนด (Assumptions) ของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความสะดวก และมีความเข้าใจตรงกันดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S_x	แทน	ค่าความเบ้
K_u	แทน	ค่าความโด่ง
X_1	แทน	การกำหนดภารกิจของโรงเรียน
X_2	แทน	การจัดการด้านการเรียนการสอน
X_3	แทน	การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน
X_{tot}	แทน	พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
Y	แทน	ประสิทธิผลของโรงเรียน

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าประสิทธิภาพในการทำนาย
R ² change	แทน	ค่าประสิทธิภาพในการทำนายที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มตัวแปร
Adj. R ²	แทน	ค่าประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว
t	แทน	ค่าสถิติจากการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัว
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน
DF	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
F change	แทน	ค่าสถิติจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนตัวแปรอิสระ
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
VIF	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวัดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระมี $\frac{1}{1-R^2}$

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและ การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

1.1 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาตามแนวคิดของ ฮอลลิงเจอร์ และเมอร์ฟี (Hallinger and Murphy) โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

ตัวแปร	ระดับพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน n = 179					
	\bar{X}	S.D.	ค่า ความเบ้	ค่า ความโด่ง	ความหมาย ของคะแนน พฤติกรรม	อันดับ ที่
การกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X_1)	4.0279	.4926	-.251	.392	มาก	2
การจัดการด้านการเรียนการสอน (X_2)	3.8873	.4717	.017	.040	มาก	3
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ของโรงเรียน (X_3)	4.0317	.4253	-.080	-.341	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.9823	.4207	.001	-.068	มาก	-

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ข้อมูลมีการกระจายน้อย ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก และความโด่งของคะแนนมีค่าต่ำกว่าปกติ ($\bar{X} = 3.9823$, S.D. = .4207, $S_k = .001$, $K_u = -.068$) และเมื่อแยกพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนรายด้าน สามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.0317$) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.0279$) และด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.8873$) เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จะเห็นว่าการกระจายของคะแนนตัวแปรแต่ละตัวมีค่าใกล้เคียงกันส่วนลักษณะการแจกแจงของตัวแปรแต่ละตัวเมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (S_k) จะเห็นว่าคะแนนมีการแจกแจงแบบเบ้ทางซ้ายสำหรับตัวแปรการกำหนดภารกิจของโรงเรียนและตัวแปรการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน แสดงว่าผู้ตอบให้คะแนนไปในทางมาก และคะแนนการแจกแจงแบบเบ้ขวา สำหรับตัวแปรการจัดการด้านการเรียนการสอน แสดงว่า ผู้ตอบให้คะแนนไปในทางน้อย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (K_u) จะเห็นว่าคะแนนของตัวแปรการกำหนดภารกิจของโรงเรียนและตัวแปรการจัดการด้านการเรียน

การสอนมีการแจกแจงที่มีค่าความโด่งปกติและตัวแปรการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนมีค่าคะแนนการแจกแจงต่ำกว่าปกติ (ค่าความโด่งเป็นลบ)

1.2 การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนาตามกรอบแนวคิดของ มอท์ (MoE) โดยวิเคราะห์จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงระดับประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน n = 179				ความหมาย ของคะแนน พฤติกรรม	อันดับ ที่
	\bar{X}	S.D.	ค่า ความเบ้	ค่า ความโด่ง		
ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์สูง	3.5330	.4815	.164	.130	มาก	4
ความสามารถในการพัฒนานักเรียน ให้มีทัศนคติเชิงบวก	3.7412	.4631	-.152	.189	มาก	3
ความสามารถในการปรับตัวให้ เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับได้ดี	3.7716	.4193	.043	.160	มาก	2
ความสามารถในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียน	3.9341	.4333	-.067	.130	มาก	1
รวมเฉลี่ย	3.7491	.3666	-.058	.329	มาก	-

จากตาราง 3 พบว่า ค่าคะแนนประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ข้อมูลมีการกระจายน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่มีค่าคะแนนประสิทธิผลของโรงเรียนมาก และมีค่าความโด่งปกติ ($\bar{X} = 3.7491$, S.D. = .3666, $S_k = -.058$, $K_u = .329$) และเมื่อแยกพิจารณาประสิทธิผลของโรงเรียนรายด้านสามารถเรียงลำดับได้จากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.9341$) ด้านความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับได้ดี ($\bar{X} = 3.7716$) ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก ($\bar{X} = 3.7412$) และด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง ($\bar{X} = 3.533$) เมื่อพิจารณาค่าความ

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จะเห็นว่าการกระจายของคะแนนตัวแปรแต่ละตัวใกล้เคียงกันส่วน ลักษณะการแจกแจงของคะแนนของตัวแปรแต่ละตัว เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (S_k) จะเห็นว่าคะแนน มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้ายสำหรับตัวแปรความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน แสดงว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ให้คะแนนไปในทาง มาก สำหรับคะแนนการแจกแจงเบ้ขวาในตัวแปรความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ สูง ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับได้ดี แสดงว่าผู้ตอบส่วนใหญ่ให้ คะแนนไปในทางน้อยและเมื่อพิจารณาค่าของความโค้ง (K_p) จะเห็นว่าคะแนนของตัวแปรส่วนมาก มีการแจกแจงที่มีค่าความโค้งปกติ (ค่าความโค้งเป็นบวก)

1.3 การทดสอบความเป็นโค้งปกติของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนรายด้านและประสิทธิผลของโรงเรียน ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการทดสอบความเป็นโค้งปกติของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหาร โรงเรียนรายด้าน และประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	Kolmogorov- Smirnovtest	Sig.
พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน (X _{tot})	.0046	.200*
การกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X ₁)	.120	.000
การจัดการด้านการเรียนการสอน (X ₂)	.074	.018
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X ₃)	.072	.026
ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y)	.348	.000

จากตาราง 4 พบว่า ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) ของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 ด้านรวมกัน มีค่ามากกว่าค่า .05 ซึ่งเป็นค่าระดับนัยสำคัญที่ กำหนดไว้ ส่วนตัวแปร การกำหนดภารกิจของโรงเรียน การจัดการด้านการเรียนการสอน การ ส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนและตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียน มีการแจกแจง ไม่เป็นโค้งปกติ จึงต้องทำการทดสอบข้อกำหนดของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงต่อไป

ตอนที่ 2 การตรวจสอบลักษณะของข้อมูลตามข้อกำหนด (Assumptions) ของการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เชิงเส้น และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การตรวจสอบลักษณะของข้อมูลตามข้อกำหนด (Assumptions) ของการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เชิงเส้น และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ประกอบด้วย

2.1 การตรวจสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear) ระหว่างตัวแปรอิสระกับ ตัวแปรตาม

2.2 การตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์มีการแจกแจงปกติ และมีค่าเฉลี่ย เป็น 0

2.3 การตรวจสอบค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์มีลักษณะ คงที่

2.4 การตรวจสอบการเป็นอิสระต่อกันของค่าความคลาดเคลื่อน

2.5 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องไม่สัมพันธ์กันเอง สูงจนทำให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระสัมพันธ์กัน (Multicollinearity)

ผลการตรวจสอบปรากฏ ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเชิงเส้นตรง (Linearity) (ภาคผนวก หน้า 105)

2. การแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อนในรูปของคะแนนมาตรฐานมีรูปร่างใกล้เคียง โคนปกติ และเมื่อทำการทดสอบความเป็นโค้งปกติ (Test of normality) พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เป็นไปได้ที่ค่าความคลาดเคลื่อนมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ (ภาคผนวก หน้า 107)

3. ทุก ๆ ค่าของค่าพยากรณ์การถดถอย (Regression predicted value) และค่าความ คลาดเคลื่อนถดถอยมาตรฐาน (Regression standard residual) กระจายค่อนข้างคงที่ (ภาคผนวก หน้า 107)

4. ค่าเดอร์บิน – วัตสัน (Durbin-Watson) เท่ากับ 2.266 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อน แต่ละค่าเป็นอิสระต่อกัน (ภาคผนวก หน้า 108)

5. ค่า VIF ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่าน้อยกว่า 10 และค่าสัมประสิทธิ์ความผันแปร (Tolerance) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่ามากกว่า .10 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ด้วยกันเองไม่ทำให้เกิดปัญหาตัวแปรอิสระสัมพันธ์กัน (ภาคผนวก หน้า 109)

แสดงว่าลักษณะข้อมูลเป็นไปตามตามข้อกำหนด (Meet assumptions) ของการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์เชิงเส้น และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) แบบเพียร์สัน
ซึ่งวิเคราะห์พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนรายด้าน และในภาพรวม
ปรากฏดังผลตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนรายด้าน 3 ประการ และในภาพรวมกับประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	r	R ²	Sig.
การกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X ₁)	.531	.282	.000
การจัดการด้านการเรียนการสอน (X ₂)	.627	.393	.000
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X ₃)	.674	.454	.000
พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน (X _{tot})	.668	.446	.000

จากตาราง 5 พบว่า ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ที่ พฤติกรรมความเป็น
ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน
ค่อนข้างสูง ($r = .668$) และสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 45 และเมื่อแยก
พิจารณารายตัวแปร พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ ที่การกำหนดภารกิจของโรงเรียน
มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง ($r = .531$) และสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้
ร้อยละ 28 การจัดการด้านการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน
ระดับค่อนข้างสูง ($r = .627$) และสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ ร้อยละ 39 และ
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของ
โรงเรียน ระดับค่อนข้างสูง ($r = .674$) และสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 45

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน รายด้าน 3 ประการ กับประสิทธิผลของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of square	Mean square	F	Sig.
ค่าความถดถอย	3	11.462	3.821	53.670	.000
ค่าความคลาดเคลื่อน	175	12.458	.071		
รวม	178	23.919			

จากตาราง 6 พบว่า ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ
.05 ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ที่พฤติกรรมความเป็นผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้ง 3 ด้านรวมกัน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน โดย
สรุปว่าตัวแปรบางตัวสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้

ตาราง 7 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน รายด้าน 3 ประการ กับประสิทธิผลของโรงเรียน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด (R^2)	ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนดเมื่อมีการปรับตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว (Adjusted R^2)	ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (Std. Error of the estimate)
.692	.479	.470	.26681

จากตาราง 7 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน รายด้าน 3 ประการมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในทางบวกค่อนข้างสูง ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น ค่าประสิทธิผลของโรงเรียนจะมีมากขึ้นด้วยและเมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด เมื่อมีการปรับตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว (Adjusted R^2) พบว่ามีค่าเท่ากับ .470 หมายความว่า ตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้ง 3 ด้านรวมกันสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 47

ตาราง 8 การทดสอบอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนรายด้าน 3 ตัวแปร ที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	β	t	Sig.
ค่าคงที่		6.731	.000
การกำหนดภารกิจของโรงเรียน (X_1)	.036	.427	.670
การจัดการด้านการเรียนการสอน (X_2)	.237	2.435	.016
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_3)	.463	5.036	.000

จากตาราง 8 พบว่า เมื่อทำการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว ตัวแปรพฤติกรรมด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และตัวแปรด้านการจัดการด้านการเรียนการสอนมีอิทธิพลต่อตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนและสามารถใช้พยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้ (ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้) สำหรับตัวแปรการกำหนดภารกิจของโรงเรียน มีอิทธิพลต่อตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนน้อย ไม่สามารถใช้พยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียน (ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้)

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมความ
เป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ราชดำเนิน 3 ประการ กับประสิทธิผลของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of square	Mean square	F	Sig.
Regression	2	11.449	5.724	80.789	.000
Residual	176	12.471	7.086		
รวม	178	23.919			

จากตาราง 9 พบว่า ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ที่ตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนบางตัวแปรมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน และสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้

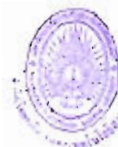

ตาราง 10 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนบางประการ กับประสิทธิผลของโรงเรียน

Model	R	R ²	Adjusted R ²	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R ² change	F change	df1	df2	Sig. F change
1	.674 ^a	.454	.451	.2716	.454	147.144	1	177	.000
2	.692 ^b	.479	.473	.2662	.025	8.336	1	176	.004

- ค่าพยากรณ์ (ค่าคงที่) การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน (Predictors : (Constant), Promote school climate)
- ค่าพยากรณ์ (ค่าคงที่) การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการในโรงเรียน การจัดการด้านการเรียนการสอน (Predictors : (Constant), Promote school climate, Managing the instructional program)
- ตัวแปรอิสระ : ประสิทธิผลของโรงเรียน (Dependent Variable : School effectiveness)

จากตาราง 10 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนและตัวแปรการจัดการด้านการเรียนการสอนร่วมกัน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในทางบวกค่อนข้างสูง ซึ่งหมายความว่า ถ้าค่าตัวแปรพฤติกรรม ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น ค่าประสิทธิผลของโรงเรียนจะมีมากขึ้นด้วยและเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด เมื่อมีการปรับตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว (Adjusted R²) พบว่ามีค่าเท่ากับ.473 หมายความว่าตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ทั้ง 2 ด้านรวมกันสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ

ตาราง 11 การทดสอบอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนที่มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	β	t	Sig.
ค่าคงที่		6.953	.000
การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน (X_1)	.474	5.387	.000
การจัดการด้านการเรียนการสอน (X_2)	.254	2.887	.004

จากตาราง 11 พบว่า เมื่อทำการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว ตัวแปรพฤติกรรมด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และตัวแปรด้านการจัดการด้านการเรียนการสอน มีอิทธิพลต่อตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนและสามารถใช้พยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้ (ค่านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้)

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในภาพรวมกับประสิทธิผลของโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	Sum of squares	Mean Square	F	Sig.
ค่าความถดถอย	1	10.685	10.685	142.896	.000
ค่าความคลาดเคลื่อน	177	13.235	7.477		
รวม	178	23.919	-		

จากตาราง 12 พบว่า ค่านัยสำคัญของการทดสอบความสัมพันธ์ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าค่า, นัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ที่พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียน

ตาราง 13 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในภาพรวม กับประสิทธิผลของโรงเรียน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)	ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด (R^2)	ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนดเมื่อมีการปรับตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว (Adjusted R^2)	ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า (Std. Error of the estimate)
.668	.477	.444	.2734

จากตาราง 13 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนในทางบวกค่อนข้างสูง ($R = .668$) ซึ่งหมายความว่าถ้าค่าตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเพิ่มขึ้น ค่าตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนจะมีค่ามากขึ้นด้วย และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด เมื่อมีการปรับตามจำนวนตัวแปรอิสระแล้ว (Adjusted R^2) พบว่ามีค่าเท่ากับ .444 หมายความว่า ตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสามารถทำนายประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 44

ตาราง 14 การทดสอบอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียนในภาพรวม ที่มีผลต่อตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียน

ตัวแปร	β	t	Sig.
ค่าคงที่		7.330	.000
พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียน (X1ot)	.668	11.954	.000

จากตาราง 14 พบว่า ค่า Beta ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ในรูปของคะแนนมาตรฐานของตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีค่า .668 และเมื่อทำการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีอิทธิพลต่อตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนและสามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรประสิทธิผลของโรงเรียนได้ (ถ้านัยสำคัญของการทดสอบ (Sig.) มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ที่ระดับ .05)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สามารถสรุปได้ว่าที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้น เป็นไปได้ที่พฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน

สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ข้อมูลมีการกระจายน้อย ความโด่งของคะแนนมีค่าต่ำกว่าปกติและมีความแจกแจงแบบเบ้ขวา
2. คะแนนเฉลี่ยประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ข้อมูลมีการกระจายน้อย ความโด่งของคะแนนมีค่าปกติและมีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย
3. ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นไปตามข้อกำหนดของการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงและการมีเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนในทางบวก

ค่อนข้างสูง และตัวแปรพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สามารถทำนาย ประสิทธิภาพของโรงเรียนได้ร้อยละ 48

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรการส่งเสริมบรรยากาศทาง วิชาการของโรงเรียนและตัวแปรการจัดการด้านการเรียนการสอนร่วมกัน มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพของโรงเรียนในทางบวกค่อนข้างสูงตัวแปรการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียนและตัวแปร การจัดการด้านการเรียนการสอนร่วมกันสามารถทำนายประสิทธิภาพของโรงเรียนได้ร้อยละ 48